

Men det afgørende er jo: Hvad skal vi bruge det til? Og jeg synes, at hr. Keld Albrechtsen forveksler to ting, nemlig diskussionen omkring selve direktivet, hvor vi har en lang række kritikpunkter, ligesom vi har en lang række områder, hvor vi synes, det er blevet bedre end det gamle. Den diskussion kan vi sagtens have: Hvornår er det blevet godt nok? Det er én diskussion.

Den næste er så: Når der ligger et direktiv, skal det så implementeres? Og det er vores grundlæggende opfattelse, at det skal det.

Man kan have den opfattelse, som hr. Keld Albrechtsen har: Hver gang han ikke har fået sin vilje, skal vi bare nægte. Men det er jo heller ikke særlig demokratisk, at et land skulle kunne tvinge resten af samarbejdslandene til ikke at kunne vedtage noget, som der er flertal for.

Så lad os bare holde os til princippet: Flertal bestemmer over mindretal. Det er vi generelt enige i.

Christian Brix Møller (RV):

Det er helt med rette, at genteknologi er et meget følelsesladet emne. Mennesket har jo længe forsøgt at manipulere med naturen. Tidligere kunne det imidlertid kun ske ved forædling af planter og avlsarbejde med dyr. Nu om stunder har teknologien gjort det muligt på meget mere gennemgribende vis at manipulere med naturen, og perspektiverne for de resultater, der hermed kan opnås, kan være ret fantastiske for landbrugsproduktionen og udviklingen af medicin.

Men der er i den grad også skræmmende perspektiver ved genteknologi, nemlig at det ikke er til at forudse, hvad de langsigtede konsekvenser for naturen vil være. Spredningen af genmodificerede organismer kan være svær at styre, og når først der har fundet en spredning sted, er den umulig at gøre ugjort igen.

Kl. 15.35

Andre problemer med genteknologien kan være af etisk art, når genmodificerede dyr f.eks. vantrives, eller af økonomisk art, når dyrkningen af planter f.eks. bliver gjort afhængig af benyttelse af et bestemt pesticid.

Endelig kan det være, at der i forbindelse med genmodificerede fødevarer kan være sundhedsmæssige problemer, som man endnu ikke er blevet opmærksom på.

På grund af disse problemer med genteknologien er det vigtigt for Det Radikale Venstre, at der overalt i Danmark, i Europa og globalt bliver vedtaget stramme regler, som kan sikre mod

utilsigtede virkninger af genteknologiske eksperimenter.

Problemerne med genteknologi bliver stadig mere grænseoverskridende, og derfor er det helt rigtigt med samarbejde i EU og FN omkring reglerne på området.

Det her lovforslag drejer sig ikke om et ja eller nej til genetisk modificerede organismer, men i hovedsagen om implementering af fælles EU-regler, og derfor er vi som udgangspunkt positive over for lovforslaget, som betyder stramminger på en række områder.

Af disse stramminger og forbedringer kan nævnes, at risikovurderingen kommer til at omfatte forsigtighedsprincippet, at etiske værdier indføres i lovens formålsparagraf, og at markedsføringstilladelserne gøres tidsbegrænsede. Men man kan selvfølgelig også tilslutte sig hr. Keld Albrechtsens ord om, at implementeringen godt kunne være mere vidtgående.

Endelig støtter vi naturligvis dansk ratifikation af Cartagena-protokollen, som tilsigter at regulere grænseoverskridende overførsel af levende genetisk modificerede organismer, så der heller ikke i resten af verden sker en udsætning uden de nationale myndigheders viden.

Keld Albrechtsen (EL):

Regeringen har i sin fremlæggelse af den her sag både over for Folketinget og over for pressen understreget, at nu skulle der være en større offentlighed omkring det, og det er vel nok rigtigt, hvis man ser på den helt indledende fase af en ansøgning om godkendelse af en gensplejset plante, men det er jo ikke rigtigt i den afgørende fase.

For konsekvensen af vedtagelsen af det her lovforslag vil blive, at en virksomhed – og der er typisk tale om ret store, meget kapitalstærke virksomheder med meget store mængder af målrettede lobbyister til at arbejde for sig – i den indledende fase vil aflevere en ansøgning til ministeren, og der vil så være offentlighed omkring, at der findes en sådan ansøgning, og det er godt nok. Det var der nu også i forvejen, vil jeg sige. Vi ved f.eks., at der ligger en ansøgning om en dansk gensplejset roe; det har der gjort i mange år. Nå, hvad sker der så? Så sker der det, at ministeren godkender det – ja, det håber jeg ikke, men det kunne jeg godt frygte – og så er der andre EU-lande, der protesterer, og så skal sagen afgøres af EU. Og så er det slut med offentlighed. For i EU findes der en regel om, at